

בס"ד כט' אייר ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 19: 12
צאת השבת - 20: 03
רבנו תם - 20: 57
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1302
@ השבת "מברכין" ר"ח סיון יחול בע"ה ביום ראשון.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה בלבשרות טובות וישועות אכ"ר.
@ לא אומרים "צדקתך" @ לא אומרים "ותתנו" עד יג' סיון.
@ ביום שישי הבעל"ט יחול "חג השבועות". (להכין עירוב תבשילין)

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ז"י

כפטידין: "מחד חודשי"
(שמואל א' כ')

השבת מד' לעומר,
פרקי אבות - פרק ו'

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

פרשת במדבר

ב במספר שלמות (א' ב')
טבע העולם הוא, שהאדם אינו מעלה על דל שפתיו את שם
שואנו **אלא יכנהו בכינויים שונים**, וכמו שמצינו שכינה
שאלו את דוד "בן יש"י" (שמואל א', כ') ולא הזכירו בשמו.
זהו שנאמר - במספר שמות, דהיינו, **מחמת שחביבים**
ישראל אצל הקב"ה, על כן ציווה למנותם בשמותם שעל
ידי הזכרת שמם **נגרמת נחת רוח לפניו יתברך**. (פני דוד)
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרָן הַבְּכוֹר נָדָב וַאֲבִיהוּא (ג' ב')
בֶּן הַבְּכוֹר לְבִין נָדָב יש מקף לסימן הפסקה. לפי שהבכור
אינו מוסב על נדב, שמת ערירי ללא בנים. אלא זה מוסב על
אהרן, שהיה הבכור **לגבי משה**. שהרי בפסוק הקודם
נאמר: **וְאֵלֶּה תולדות אהרן ומשה** - לפיכך אמר הכתוב
כאן: **וְאֵלֶּה שמות בני אהרן הבכור** - נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר. (בעל הטורים)

- מענייני הפרשה:**
- ← מיפקד צבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרן ונשיאי השבטים.
 - ← מספר הפקודים מן עשרים שנה ומעלה.
 - ← מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
 - ← פירוט תפקידים המיוחד של בני לוי.
 - ← סדר חנייתם ונסיעתם של בני ישראל במדבר.
 - ← מיפקד הלויים.

כ "כאשר צוה ה' את משה ויפקדם במדבר סיני"
הכתוב הוזה את כל התורה שקיבל משה מה' למצוה זו
של ויפקדם במדבר סיני, שהרי כל אות ואת שבתורה
מרמזת לנשמותיהם של ישראל כמרומז ברי"ת של
ישראל, **יש** שישם **ריבוא אותיות לתורה**.

מ "אישי אישי כי תשיטה אשתו ומעלה בו מעלה"
מְעַלָּה בּוֹ מְעַלָּה בגימטריה 293 = "דור המבול" =
ובגימטריה = חרפה. וזהו המעשה המכוער אשר האיש
עושה, מעשה של **חרפה** וכמעשה **דור המבול**.
ו "וירא העם ויזעו ויעמדו מרחוק"
רמז בזה שאם האדם **מנענע עצמו** "וינועו" בתפילה
ובעבודת ה' בשביל "וירא העם" מפני שרואים אותו, ולא
מחמת שבאמת **לבו בוער לה'**, אז סימן הוא ש"ייעמדו
מרחוק" **שהוא עדיין מרחוק מהשי"ת**. (הבעש"ט הקדוש זיע"א)
ב **בני נפתלי הולדותם** (א' מ"ב)
מדוע בכל השבטים במניינם נאמר: **לבני**, ואצל גד ונפתלי
נאמר **בני**? **כי שבט נפתלי היו בנות יותר מנשים**, וזוהי
הכוונה בני נפתלי, כבורר בנים מבנות. לפיכך גם נאמר
(בראשית מ"ט) נפתלי איילה שלוחה **בלשון נקבה**. (רבנו בחיי)

- ב** "כאשר צוה ה' את משה ויפקדם במדבר סיני"
הכתוב הוזה את כל התורה שקיבל משה מה' למצוה זו
של ויפקדם במדבר סיני, שהרי כל אות ואת שבתורה
מרמזת לנשמותיהם של ישראל כמרומז ברי"ת של
ישראל, **יש** שישם **ריבוא אותיות לתורה**.
- ב** "כאשר צוה ה' את משה ויפקדם במדבר סיני"
הכתוב הוזה את כל התורה שקיבל משה מה' למצוה זו
של ויפקדם במדבר סיני, שהרי כל אות ואת שבתורה
מרמזת לנשמותיהם של ישראל כמרומז ברי"ת של
ישראל, **יש** שישם **ריבוא אותיות לתורה**.

פ **פנות הניבים והפתגמים**
עשרה דברים שנבראו בערב שבת בין השמשות:
פי הארץ - לבלוע את קורח ועדתו.
פי הבאר - בארה של מרים במדבר.
פי האתון - נגזר על אתונו של בלעם שתדבר עם בלעם.
יהקשת - לאות ברית שלא יהיה עוד מבול.
יהמן - שירד לישרא ארבעים שנה במדבר.
יהמטה - שנגשו בו האותות.
יהשמיר - בעל חיים אגדי עם יכולת לבקע כל חומר.
יהכתב - צורת האותיות שהיו חקוקות בלוחות.
יהמכתב - שהיו נקראים מכל הארבעה צדדים.
יהלוחות - לוחות הברית. (אבות פרק ה' משנה ו')

- ט** "טוב לצדיק טוב לשכנו"
פרשת השבוע מתארת את סדר חנייתם של שבטי ישראל
במדבר, ומכאן לומדים חז"ל את שני הכללים: **אוי לרשע**
ואוי לשכנו, ו"טוב לצדיק, טוב לשכנו". שבת ראובן,
שחנה ליד בני קהת, נענש עמם במחלוקת קורח ועדתו,
ואילו שבת יהודה ויששכר וזבולון, שחנו ליד משה ואהרן
ובניו, נעשו אף הם גדולים בתורה.
ו "והר סיני עשן כולו"
יעשן ראשי-תיבות: **עולם, שנה, נפש, המסמלים את**
המקום (ועולם), זמן (שנה), וחיות (נפש).
משמעות ה**יעשן** שהיה במתן-התורה הוא, שאז ניתנו
הכוח והיכולת לברר ולהעלות את המקום והזמן ולהכניס
בהם אור וחיות אלוקיים. (רבנו הזקן בעל התניא)
ו "וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד"
מלמדנו הפסוק את הדרך לזכות בתורה. הכיצד?
א להיות באוהל מועד תמיד...
ב להרגיש "מדבר" בבחינת משה רבינו ע"ה צנוע ועניו.
ג בהר סיני שהוא נמוך אבל צריך שמינית של גאוה.
ד לקיים "במדבר" בבחינת "ודברת בס..." ולא בדברים
בטלים. (שלמה אלביליה הי"ו)

הסיון מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

הלכות חג השבועות

מכל מלמד השכלתי

”איש על דגלו” - הגבולות שבונים את הבית

פרשת במדבר מתארת את עם ישראל חונה סביב המשכן בסדר מופתי כפי שהפסוק מתאר :

”איש על דגלו הָאֵתָה לְבֵית אֲבֹתָם”

לכאורה, מדוע התורה מאריכה בסדרי המחנה? אלא שכאן טמון יסוד גדול בבניין הבית היהודי:

א. השכינה שורה במקום עם סדר, גבולות ומרכז ברור.
ב. לכל שבט היה דגל משלו, תפקיד משלו ומקום משלו. גם בבית בני זוג אינם צריכים להיות זהים. לכל אחד אופי, צרכים ודרך חשיבה אחרת.

ג. שלום בית אמיתי אינו מחיקת השוני, אלא היכולת לכבד את ה”דגל” של השני. ולצד המקום האישי, יהיה לכולם מרכז אחד - המשכן.

גם בבית יהודי חייב להיות מרכז אחד ברור:

תורה, שבת, כבוד הדדי ושלוש בית.

וכדי לשמור על המרכז הזה, צריך גבולות.

ד. בערב שבת, למשל, כדאי לקבוע זמן שבו עוצרים את הלחץ ומתכנסים לאווירת שבת.

ה. סביב שולחן השבת עצם הישיבה המשותפת של כל בני הבית יוצרת תחושת יציבות ושייכות.

ו. גבול נוסף הוא השמירה על פרטיות הבית.

לא כל קושי או ויכוח צריך לצאת החוצה. יש דברים שהכוח שלהם הוא דווקא בצניעות ובהצנעה.

וגם מול הילדים - חשוב לזכור שהזוגיות עצמה היא ערך. כאשר ילדים רואים הורים שמכבדים זה את זה ומשקיעים בקשר ביניהם, הם גדלים בתוך בית יציב ובטוח יותר.

פרשת ”במדבר” מלמדת אותנו שגבולות אינם מגבילים את הבית - הם בונים אותו.

כאשר לכל אחד יש מקום, יש מרכז רוחני ברור ויש סדר בריא, הברכה יכולה לשרות.

שבת שלום ומבורך!

**הרב שלמה דוידי הי”ו
יועץ נישואין ומשפחה**

הלכות עירוב תבשיליך

א. בשנה זו יחול חג שבועות ביום שישי, ערב שבת. ואסרו חכמים לבשל ביום טוב לצורך השבת אלא על ידי ”עירוב תבשילין”, דהיינו שיניח פת ותבשיל מערב יום טוב לשבת (דהיינו לצורך אכילתו בשבת) בכדי שיהיה ניכר שאינו מתחיל בבישול ובאפיה ביום טוב לצורך השבת, אלא רק מסיים מלאכתו.

ב. הנהוג הוא להניח פת, דהיינו לחם, (במשקל של כ- 30 גרם) וביצה קשה.

ג. יקח העירוב ויברך בשם ומלכות: ”ברוך אתה ... על מצות עירוב”. ויאמר: ”בדין עירובא...”

ד. שומר את הפת והתבשיל, ואוכלם (לכתחילה) בליל שבת.

ה. אם שכח לעשות עירוב תבשילין והרב הנמצא במקומו עשה עירוב באופן כזה, יכול לסמוך על עירובו של הרב, ומותר לבשל ביום טוב לצורך השבת.

א. פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ניעורים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה, עד עלות השחר, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש ”חסידים הראשונים לא היו לנחול מורשה הזאת, והיו עוסקים בתורה ואומרים: בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו בשני ”העולמות”. וכן אמרו עוד בזוהר הקדוש: כל אלו שמתקנים התיקון בלילה הזאת ושמחים בו, **כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות**, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון, והסבירו האחרונים שהטעם למנהג זה בליל חג השבועות, לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל נרדמים כל הלילה, והוצרך הקדוש ברוך הוא להעירם משנתם על ידי קולות וברקים.

ב. מהיות טוב נכון לחוש לדברי רבותינו המקובלים, וללמוד בליל חג השבועות את התיקון שנדפס בספר קריאי מועד, בכנופיא ובחבורה, **ולהעדיף סדר לימוד זה על פני לימוד בתלמוד ובפוסקים.**

ג. יש להזהר מלדַבֵּר שיחת חולין ודברים בטלים בלילה הזה, ולא יאבד זמן יקר זה בשיחה בטלה, **ויושב בטל כישן דמי**, ועל פי הקבלה אין לקרות מִשְׁנֵה בלילה זו. **ולפני חצות הלילה יש לקרות קריאת שמע**, בפרט לאלה שהתפללו ערבית מבעוד יום, ואם יש תלמיד חכם בין החבורה מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל דברי הגמרא והמדרש ותרי”ג מצות, דבר דבור על אופניו, דברי האגדה המושכים את הלב, כדי שלא יבואו להתנמנם, וזכות הרבים תלויה בו.

ד. אין לברך ברכות התורה אלא **עד אחרי עלות השחר**, שהוא שיעור מהלך ארבע מילין לפני הנץ החמה, דהיינו שבעים ושתים דקות, ושיעור זה משערים בשעות זמניות.

ה. גם הניעורים בליל שבועות חייבים לברך ברכות התורה, וכן המנהג פשוט, ובמקום מנהג לא אומרים ספק ברכות להקל, ויש מתחסדים לשמוע ברכות התורה ממי שישן בלילה שנת קבע, אבל המנהג אינו כן.

ו. מנהגינו לברך כל ברכות השחר, חוץ מברכת על נטילת ידיים ואשר יצר, אלא אם כן הוצרך לנקביו שאז מברך אשר יצר, אבל לא ברכת על נטילת ידיים.

ז. יתגבר כארי בתפילת שחרית לבל יתן שינה לעיניו ולעפעפי תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו אם יישן בשעת קריאת שמע ותפילה, וכן יזהר בשעת קריאת התורה, שהיא פרשת עשרת הדברות, לבל תחטפנו שינה.

ח. יש נוהגים לעמוד על עומדם בשעת קריאת עשרת הדברות, ואין בזה מנהג נכון, כי יש לחוש פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר חי”ו, ונותנים יד לפושעים בזה. ויש למחות בנוהגים כן, ומכל שכן במקום שתלמידי חכמים יושבים בעת הקריאה, שיש למחות במי שעומד משום יוהרא, ואם העולה לקרות בתורה הוא אביו או רבו, יעמוד מיד עם עלותו לתורה שבוה אין כל חשש.

ט. נוהגים לשטוח עשבי בשמים בבית הכנסת ובבתים, לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז”ל בשבת פח: ”כל דיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל העולם כולו בְּשִׁמְיִם, שנאמר ”שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר”.

י. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, וכן יש נוהגים לאכול דבש וחלב, לרמוז על מתן תורתנו שנמשלה לדבש וחלב, כמו שנאמר: ”**דבש וחלב תחת לשונך**”.

"שלח לחמך על פני המים..."

ארשת פניו של ד"ר יונתן מרגלית, לא בשרה טובות. שבועיים של מריטת עצבים עברו על חגי מרציאנו, אברך מדרום הארץ, כדי לשמוע מה בדיוק מימצאי הבדיקות. חגי ציפה לגורא מכל... וזה אכן הגיע.

"חגי היקר" אמר ד"ר מרגלית, "על פי בדיקות המעבדה, מדובר במחלות ממאירות בשני איברים פנימיים... ישנן גם גרורות... אני חייב לעדכן אותך, אבל גם לחזק אותך, ויש כלה שיצאו מזה".

חגי חש שעולמו מתרסק, הוא נשען על כסאו, וביקש כוס מים.

"ראה חגי" החל ד"ר מרגלית ללטפו במילים חמות "אהיה הגון איתך. מכיוון שמדובר בנייתוח מקצועי ורגיש, לא כדאי לעשות זאת בישראל".

חגי בהה בתקרה ושאל, "אז מה אתה ממליץ דוקטור? מי המתנה הטוב בעולם למקרה הרפואי שלי?"

ד"ר מרגלית חשב והשיב: "במרכז הרפואי באוהיו ארצות הברית, הכרתי פרופ' גוי, אציל נפש, והוא מנתח מספר אחד בעולם לתופעה הזו. רצוי שתעניין באירגוני הרפואה בארץ, ואן לי ספק שתקבל סימוכין להמלצה שלי... שמו פרופ' יוהן וין דיןץ, הוא הולנדי במקור, כשהיה בן 30 שנה הוא עושה חייל כמתנת בארה"ב".

ד"ר יונתן מרגלית חיבק ארוכות את האברך ואיחל לו בריאות מעומק הלב.

"תודה דוקטור, אני יהודי מאמין ברמ"ח איברי וש"ה גידי, ומי שנתן לי את החיים, הוא גם מי ששלח לי את המחלה הארוכה, והוא בריא אותי, ואתה ד"ר מרגלית שליח טוב לרפואתי, ומי יודע אולי גם פרופ' ואן דיןץ הוא השליח הנוסף. תתפלל עלי..."

כל עסקני הרפואה בישראל המליצו פה אחד על פרופ' יוהן וין דיןץ, הנמצא במרכז הרפואי הגדול באוהיו.

התיק הרפואי נשלח לחו"ל, והתגובה לא איחרה לבוא בתגובה רהוטה, אך לקונית. "לכבוד מר חגי מרציאנו. ד"ר ואן דיןץ עיין במימצאים ובחן את הצילומים, ולאחר התייעצות עם מומחים קבע כי יש לבצע כריתה של האיברים הנגועים והשתלה של שני איברים מלאכותיים. סיכויי ההצלחה 50%-50%".

"עלות הניתוח כולל אישפוז ותרופות סה"כ 80,000 דולר. אנו מאחלים לך רפואה שלימה וממתניים למידע נוסף".

משפחת מרציאנו יצאה למסע גיוס הכספים במלוא המרץ. התורם הראשון היה ד"ר מרגלית. חגי עצמו לא התבייש ועבר במשך שבועיים עם תיקו הרפואי והמלצת רבנים מבית כנסת אחד למשנהו. הוא התגבר על החולשה והבושה, החיים שווים להתבייש בשבילם. בסופו של יום נאספו 30,000 דולר בלבד. חסרים עוד 50,000 דולר. ד"ר מרגלית עדכן את בית החולים באוהיו שהסכום נאסף, וביקש שיקבעו תאריך מייד לניתוח. תוך 24 שעות קיבלו תשובה: יש לנחות ביום ג' בשבוע הבא בארה"ב ולהגיע לאישפוז מייד בביה"ח.

וכסף מנלן??? שאל חגי. "נעביר להם 30,000 דולר בשלב ראשון, השלב דוקטור מרגלית, והוספי "ידידי חגי, מי שדאג ל-30,000 דולר, הוא דיאג לשאר. טוס לרפואה שלמה". חגי מרציאנו נחת באוהיו עם אחותו הבכורה - כרמית - ואושפז מיידית בבית-החולים. פרופ' יוהן וין דיןץ קידם את פניו במחלקה, בחיך שופע אופטימיות. "הו אתה מישראל. אל תדאג אתה בידידים טובות, ואני מקווה שתוך יומיים אתה כבר תהיה בריא..." "דברי ואן דיןץ. הלבבויות של הפרופ' הגוי, נסכה בו כוחות אמנוה עצומות. עננה אפרורה ודי קודרת העיבה על מצב רוחו - הכסף. אחותו כרמית לחשה לו, "חגי אל תדאג לכסף, הגעתי לכאן עם כרטיס האשראי שלי, ועל דעת בעלי, אנחנו בתהליכי מכירת הדירה שלנו, העיקר שתהיה בריא". ליבו של חגי נרעד. כרמית ובעלה קשיי יום ורכשו דירה קטנה עם המון הלוואות, וגידלו בה את ששת

ילדיהם. "לא הייתם צריכים למשכן את חייכם בשבילי", לחש חגי לאחותו... "יש לכם ברוך השם ששה ילדים לגדלי". "אתה בן תורה" ענתה כרמית "אנחנו רוצים אותך חי ובריא. בעלי אמר שאתה אברך מוסר נפש על תלמודך שכולא מוכן לרעוב העיקר שתהיה בריא, ובזכות המצווה הזו, הוא ילדינו יהיו צדיקים ותלמידי חכמים..." ואז הגיע אחות חדר הניתוח והכניסה לשם את חגי לניתוח.

אחרי שש שעות נפתח הדלת. כרמית היתה תשושה מקריאת תהילים ותחינות. הפרופ' יצא לקראתה ודיווח בקולו הרגוע "או-קי הכל בסדר, הוא הועבר להתאוששות". "עפ"י נסיגו השיקום יהיה מהיר, מחר בצהריים הוא יחזור להכרה, שעתים אחר כך נפגש לשיחת סיכום. חשוב שתדעי, הממצאים היו אומנם חמורים, אך בפועל המצב היה טוב יותר... הוא יחיה ויאריך ימים". ... ודמעות של אושר שטפו את כרמית.

למחרת בצהריים חגי היה כבר ער מזה שעתיים. הוא ואחותו המתינו בקוצר-רוח לבואו של הפרופסור. בשעה שלוש בדיוק הוא נכנס לחדר והתיישב. הוא פתח את תיק הגיימס-בונד שלו ושلف משם... אלבום תמונות ישן ומרוט.

"תראו מיסטר חגי והגברת כרמית, אני הולך להראות לכם עכשיו כמה תמונות". בתמונה הראשונה הם הבחינו היטב בכניו נסיגו הפרופ' כשהיה צעיר, כמנהאחוריו קרונות רכבת.

"נכון זה אני בן 22 אחוז בידי תיק אישי, ובתוכו תעודות על השכלתי הפורמלית בהולנד, ועל שנתיים ראשונות של לימוד רפואה באוניברסיטת אמסטרדם. מאחורי תחנת הרכבת בניו-יורק. חצי שעה לפני הצילום, נכנסתי לבנק המרכזי ופדתי צ'ק שנתן לי אבא. כסף זה ע"ס 65,000 דולר. אלו היו כל חסכוניותי של אבא. התיק צריך היה לשמש אותי למימון הלימודים בארה"ב וכן למימון מגוריי וכלכלתי במשך השנים הבאות, עד לקבלת תואר הדוקטור. את חלקו הייתי אמור להפקיד בבנק והשאר לשלשל לקופת האוניברסיטה. אל תשאלו איך ולמה, אבל שעה אחרי הצילום ירדתי מן הרכבת, כמו הלום קרב. התיק כבר לא היה בידי, וחלומתי נטרפו. עכשיו אני בארה"ב בלי כסף, בלי עתיד, ואין לי למי לפנות".

וכאן שלף הפרופ' תמונה נוספת, והפעם הוא מחובק עם יהודי נמוך קומה וטורו זקן קצוץ, על רקע תחנת משטרה. "סבא אלברט!!!!" צעק חגי וכרמית ביחד "מה עושה איתך סבא אלברט זכרנו לברכה..."

"אכן כן, סבא שלכם אלברט מרציאנו הבחין בתיק הנוטש שברכבת, ולפני ששודדי רובע הארלם השתלטו עליו, תוך שהוא חוטף כמה תכונות הוא הצמיד אותו לנפשו והעביר אותו לתחנת המשטרה הדרומית בניו-יורק והמתין שם חמש שעות, עד שהגעת לי לשם מיואש וחסר תקווה". "התנתנתי לפני שיקח כמה אלפי דולרים כאות הוקרה, כמתנה, כצדקה, אבל אלברט סירב - אנחנו יהודים שעושים מצוות לא בשביל לקבל שכר - הוא אמר לי - אני, שמח שטוב לך, ותוכל להיות רופא. ואז לפני שנפרדנו הוא אמר לי - יוהן אם פעם תהיה דוקטור חשוב וגדול, ויגיע אליך יהודי חסר כל שידקק לחסדיך, תזכר בי, ותגמול איתו חסד, והיה זה שכרי... תאמינו או לו חגי וכרמית, ניתחתי כבר מאות יהודים ועשיתי הנחות גדולות, גם כשלא ביקשו ממני. ולפני כחודש כשראיתי במחשב את השם חגי מרציאנו, דלקה אצלי נורה מהבהבת... אולי מדובר בקרוב משפחה של אלברט... ערכתי בדיקה טלפונית עם ישראל ולשמחתי לא טעיתי". הפרופסור שלף מכיסו את כרטיס הויזה של כרמית ולחש באוזנו של חגי "יקירי, סבא שלך אלברט מרציאנו זכרנו לברכה, כבר שילם על הניתוח. תודה ושתהיה לי בריא".

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-7743834

